

הכנסת העשרים וחמש

יוזמת: חברת הכנסת מיכל מרים וולדיגר

פ/4508/25

הצעת חוק גיל פרישה (הורה שילדו נפטר) (הוראת שעה) (תיקון – הפיכת הוראת שעה להוראה קבועה), התשפ"ד–2024

- שם החוק 1. בחוק גיל פרישה (הורה שילדו נפטר) (הוראת שעה), התשע"ח–2017¹ (להלן – החוק העיקרי), בשם החוק, המילים "הוראת שעה" – יימחקו.
- תיקון סעיף 7 2. בסעיף 7(א) לחוק העיקרי, המילים "והוא יעמוד בתוקפו שמונה שנים מיום תחילתו" – יימחקו.

דברי הסבר

בהתאם לחוק גיל פרישה, התשס"ד–2004 (להלן – החוק), החל מגיל 67 רשאי מעסיק לחייב עובד לפרוש מעבודתו בשל גילו. חוק גיל פרישה (הורה שילדו נפטר) (הוראת שעה), התשע"ח–2017, קובע כי מעסיק של יותר מ-25 עובדים, לא יחייב עובד שילדו נפטר ומועסק במשך שבע שנים לפחות בתכופ לפני הגיעו לגיל פרישת חובה לפרוש מעבודתו בשל גילו, למשך ארבע שנים מהגיעו לגיל הפרישה. החוק קובע מספר מקצועות שעליהם לא תחול הוראה זו.

החוק נקבע כהוראת שעה שהוארכה כמה פעמים כך שיחול למשך שמונה שנים בסך הכל מכניסתו לתוקף. הצעת חוק זו מציעה להפוך את הוראת השעה להוראה קבועה. במסגרת הוראות סעיף 7(ב) לחוק שבוטל במסגרת תיקון מס' 2 לחוק, המשרד לשוויון חברתי ערך מחקר לבחינת יישומו והשפעתו של החוק על סוגיות הנובעות מהעסקת הורים שילדם נפטר. המחקר הורכב מסקר בקרב ההורים ומראיונות עם מעסיקים, שהשיבו לו 133 הורים ושבעה מעסיקים. ממצאי הסקר הראו כי כ-70% מההורים נשארו או מעוניינים להישאר במקום עבודתם לאחר גיל פרישת חובה. הסיבות שהוזכרו לכך הן מגוונות, וביניהן תחושת משמעות (75%), סיבה לצאת מהבית (66%), העבודה סיעה לחשוב פחות על האובדן (56%), וכן רצון להמשיך לעבוד מסיבות כלכליות (54%). לפי הערכות המשרד לשוויון חברתי, בשנים 2020 ו-2021, הקבוצה עליה חל החוק עמד על כ-5,300 אזרחים ותיקים. משהושלמה תקופת בחינת היישום של החוק, בחינה שהצביעה על משמעותו הרבה בקרב האזרחים הוותיקים, מוצע כעת להפוך את הוראות החוק להוראה קבועה.

¹ ס"ח תשע"ח, עמ' 64.

הצעת חוק דומה בעיקרה הונחה על שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חברת הכנסת מירב כהן (פ/25/3708).

הצעת חוק זהה הונחה על שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חברת הכנסת גלית דיסטל אטבריאן (פ/25/4410).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ב באדר ב' התשפ"ד (01.04.2024)